

Županijski-Kantonalni sud u Mostaru u vijeću sastavljenom od sudaca Nade Hamović-Kovačević kao predsjednika vijeća, Zorana Krtalića i Mire Košarić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja – protutuženog Hypo Alpe Adria Bank d.d. Mostar, ulica Kneza Branimira broj 2b, zastupan po punomoćnici Gordani Rozić, djelatnici tužitelja, protiv tuženih-protutužitelja [redacted] iz [redacted] obadvoje na adresi [redacted] obadvoje zastupani po punomoćnici Fahiri Rizvanbegović – Kajtaz, odvjetnici iz Mostara, radi isplate duga po kreditu, odlučujući o žalbi tužitelja-protutuženog na presudu Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 P 073137 14 P od 22.10.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj 05.03.2018.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Žalba tužitelja-protutuženog se odbija kao neosnovana, presuda prvostupanjskog suda se potvrđuje u cijelosti.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženi solidarno isplate iznos od 21.620,47 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od 16.07.2010. godine pa do isplate uz naknadu parničnih troškova. Istom presudom usvojen je protutužbeni zahtjev, pa je utvrđen ništavim ugovor o kreditu broj: 1637896467 zaključen dana 16.04.2008. godine između tužitelja i tuženog [redacted], pa je slijedom ovog utvrđenja tužitelj-protutuženi obavezan isplatiti tuženima-protutužiteljima iznos od 170,43 KM uz zakonsku zateznu kamatu počevši od dana pravomoćnosti presude pa do isplate, te je dužan tužitelj-protutuženi nadoknaditi tuženima protutužiteljima troškove parničnog postupka u iznosu od 3.610,00 KM.

Pravovremeno podnesenom žalbom tužitelj-protutuženi pobija presudu iz svih zakonom propisanih žalbenih razloga, predlažući da se ista ukine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje ili da se ista preinači na način da se udovoľuje tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti.

Odgovor na žalbu nije izjavljen.

Žalba tužitelja-protutuženog nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u skladu sa čl. 221. ZPP-a, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pravilno prvostupanjski sud primjenjuje materijalno pravo odredbe članka 46. stavak 2. u vezi sa člankom 1065. ZOO kada odlučuje kao u izreci pobijane presude, a iz sljedećih razloga:

Pravilno prvostupanjski sud utvrđuje, a uvidom u Ugovor o kreditu broj: 1637896467 od 16.04.2008. godine zaključenog između pamičnih stranaka, te provođenjem vještačenja po vještaku finansijske struke Nedeljki Bilić i saslušanja istog vještaka na glavnoj raspravi, da u konkretnom slučaju ugovorna obaveza nije moguća, dopuštena i određena odnosno određiva kako je to propisano odredbom članka 46. stavak 2. ZOO.

Naime, iz navedenih materijalnih dokaza vidljivo je da iznos glavnog duga koji je tužitelj trebao isplatiti prvotuzenom, a koji je isti trebao vratiti u određenom roku nije niti određen, a niti odrediv jer je iznos kredita naveden samo u CHF valuti bez odredbe kada će kredit biti plasiran i koji srednji kurs će biti primijenjen za konverziju u KM, vrijeme u kojem je kredit trebao biti otplaćen nije niti određeno, a niti određivo jer je početak otplate različito određen, a različito je određeno i dospijeće svake mjesečne obaveze, pa je po Ugovoru to svaki prvi u mjesecu, a po otplatnom planu svaki 16-ti u mjesecu. Nadalje, iznos koji je korisnik kredita trebao vratiti kroz redovnu kamatu i glavnici nije niti određen niti odrediv, jer je određen broj mjesečnih otplata, a pojedinačni iznosi naznačeni su samo u CHF, također obaveza za isplatu kamate nije određena ni određiva jer je ugovorena promjenjiva kamatna stopa bez dovoljno elemenata koji bi odredili kako će se mijenjati kamatna stopa, obzirom da nije ugovoreno za koju valutu i tip će se utvrđivati libor, mjesečna obaveza ugovorena je konverzijom CHF valute, ali nije određeno koji kurs će biti primijenjen jer su dan dospelosti i dan ispunjenja različiti, a nije određeno ni koji će kurs biti primijenjen uz činjenicu da postoje tri različita moguća kursa.

Stoga prvostupanjski sud pravilno primjenjuje materijalno pravo odredbu članka 47. ZOO kada utvrđuje da je ovako zaključen ugovor ništav, odnosno ne ispunjava svoje pravno djelovanje, kada udovoljava protutužbenom zahtjevu, te obavezuje tužitelja-protutuženog da vrati tuženima-protutužiteljima iznos od 170,43 KM koji iznos je vještačenjem utvrđen kao razlika između međusobnih dugovanja i potraživanja pamičnih stranaka, a sve primjenom odredbi članka 104. stavak 1. ZOO kojim je propisano da u slučaju ništavosti ugovora svaka strana je dužna vratiti drugoj strani sve ono što je do tada zaprimila.

Naravno, iz svih naprijed navedenih razloga pravilno prvostupanjski sud odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Neutemeljeni su žalbeni navodi tužitelja kojim osporava nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke koji i ovaj sud ocjenjuje kao objektivan, jasan i urađen u skladu sa pravilima struke.

Na kraju neutemeljeni su i žalbeni navodi tužitelja – protutuženog u odnosu na odluku o troškovima parničnog postupka koje je prvostupanjski sud pravilno dosudio u korist tuženih – protutužitelja koji su u cijelosti uspjeli u ovom parničnom postupku, primjenjujući odredbu članka 383. ZPP-a uz primjenu odredbi OT, pa je i ove žalbene navode tužitelja-protutuženog valjalo odbiti kao neosnovane.

Iz svega naprijed navedenog valjalo je žalbu tužitelja odbiti i presudu prvostupanjskog suda potvrditi primjenom odredbi čl. 226 ZPP.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Nada Hamović-Kovačević

